

VAJDA JÁNOS ISMERETLEN
SÍRVERSE A VÁLI TEMTÖBEN.

Négysoros kis vers, de érdemes arra, hogy a nagyközönség is megismerje. A harmincéves Vajda irata barátja gyermekének sírkövére:

„Szeretnek fáj itt a halál
S halottjéért ontja könnyeit,
De a remény szebb hazát talál,
Sír felett legerősebb a hit.“

Erről a sírversről Kerekes György is említést tesz kitűnő Vajda-életrajzában, de magát a verset nem közli, valószínűleg azért, mert annak szövegét nem volt módjában megszereznie. Magam is hosszú ideig kutattam utána, míg sikerült ráakadnom egy földbe süppedt mohos kis sírkövön. Békesi, egykori váli tisztartó 15 éves Béla fia nyugszik alatta, akinek családjához a közeli barátság kedves emlékei fűzték a költőt.

Pár lépésre egy másik elhagyott sír domborul. Itt pihennek a költő szülei:

„Vajda Endre
és nője

sz. Veleczky Lidia
1863. szept. 17.

gvászos véletlen következtében
egyszerre kimúlt
feledhetetlen szülők emlékezetének
hálás gyermekeik
János, Mihály, Anna,
Róza, Gizella.“

Az Ürményiek egykori vadászának és szobaleányának gyermekei közül a legidősebb a magyar irodalom halhatatlan alakja lett. Mihály és Anna korán elhaltak. Róza 79 esztendő hosszú életet élt le a legnagyobb nyomorban s 1921. augusztus 10-én váltotta meg a halál szenvedéseitől. Gizella hasonló sorsra jut, ha a váli járás nemesen gondolkodó főszolgabírájának közbejárására Csákvárra nem kerül, hol most az Eszterházyaktól fenntartott menházban morzsoltgatja le azt a kevés időt, ami még hátra van szerencsétlen életéből.

Most, hogy közeledik a nagy költő születésének százesztendő évfordulója, ezt a csekélységet is érdemesnek tartottam elmondani. A szenvedések költőjének emléke szeretetet érdemel, nem pedig feledést! Ebben elég része volt életében is. *Németh László.*

HIBAIGAZÍTÁS. Mult számunkban Vargha Gyula két költeményébe számos sajnálatos sajtóhiba csúszott be, köztük egypár értelemzavaró. A „Királyleány Rácországban“ című utolsó strófájának első sorában e helyett „Hát az égen im egyszer“ ez olvasandó: „Hát az ágon im egyszerre“. A „Nápoly felé“ című hetedik versszakának harmadik sorában e helyett „Jőjj kis apródom, bűt ne űzz“ olvasandó: „Jőjj kis apródom, bűt te űzz“, s a tizenkilencedik strófa negyedik sorában e helyett „Mária, nézd, ez unokád“, olvasd: „Mária, nézd, az unokád“.